

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 1092/2010

2016/EES/57/16

frá 24. nóvember 2010

um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun Evrópska kerfisáhætturáðsins (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fjármálastöðugleiki er forsenda þess að raunhagkerfið geti skapað störf, veitt lán og skapað vöxt. Fjármálakreppan hefur leitt í ljós alvarlega annmarka á fjármálaeftirliti, sem hefur hvorki getað séð fyrir óæskilega þjóðhagsvarúðarþróun né komið í veg fyrir uppsöfnun óhóflegrar áhættu í fjármálageiranum.
- 2) Evrópuþingið hefur ítrekað kallað eftir því að rennt yrði styrkari stoðum undir jöfn samkeppniskeyrði allra aðila á vettvangi Sambandsins, á sama tíma og það hefur

bent á verulega galla á eftirliti Sambandsins með sífelld samþættari fjármálamörkuðum (í ályktunum sínum frá 13. apríl 2000 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að setja ramma um starfsemi fjármálamarkaða: Aðgerðaráætlun⁽⁴⁾, frá 21. nóvember 2002 um reglur um varúðareftirlit í Evrópusambandinu⁽⁵⁾, frá 11. júlí 2007 um hvítbók um stefnu í fjármálaþjónustu (2005 til 2010)⁽⁶⁾, frá 23. september 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um vogunarsjóði og óskráð hlutabréf⁽⁷⁾ og frá 9. október 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um Lamfalussy-eftirfylgni: framtíðarskipulag eftirlits⁽⁸⁾, og í afstöðu sinni frá 22. apríl 2009 um breytta tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II)⁽⁹⁾ og frá 23. apríl 2009 um tillögu að reglusetningu Evrópuþingsins og ráðsins um lánsþæfismatsfyrirtæki⁽¹⁰⁾).

- 3) Í nóvember 2008 veitti framkvæmdastjórnin nefnd háttsettra embættismanna undir formennsku Jacques de Larosière umboð til að gera tillögur um hvernig styrkja megi fyrirkomulag evrópsks eftirlits með það í huga að auka öryggi borgaranna og endurvekja traust á fjármálakerfinu.
- 4) Í lokaskýrslu sinni, sem lögð var fram 25. febrúar 2009 („de Larosière-skýrslan“), lagði nefnd háttsettra embættismanna meðal annars til að komið yrði á fót stofnun á vegum Sambandsins sem falin væri ábyrgð á eftirliti með áhættu í fjármálakerfinu í heild.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 198/2016 frá 23. september 2016 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 270, 11.11.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Álit frá 22. janúar 2010 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 22. september 2010 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 17. nóvember 2010.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 40, 7.2.2001, bls. 453.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB C 25 E, 29.1.2004, bls. 394.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB C 175 E, 10.7.2008, bls. 392.

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB C 8 E, 14.1.2010, bls. 26.

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB C 9 E, 15.1.2010, bls. 48.

⁽⁹⁾ Stjtið. ESB C 184 E, 8.7.2010, bls. 214.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. ESB C 184 E, 8.7.2010, bls. 292.

- 5) Í orðsendingu sinni frá 4. mars 2009, undir yfirskriftinni „Drifkraftur efnahagsbata Evrópu“, fagnaði framkvæmdastjórnin tillögum de Larosière-skýrslunnar og studdi þær í meginatriðum. Á fundi sínum 19. og 20. mars 2009 samþykkti leiðtoga ráðið að þörf væri á að bæta reglusetningu og eftirlit með fjármálastofnunum innan Sambandsins og að byggja aðgerðir á de Larosière-skýrslunni.
- 6) Í orðsendingu sinni frá 27. maí 2009, undir yfirskriftinni „Evrópskt fjármálaeftirlit“, setti framkvæmdastjórnin fram endurbætur á núverandi fyrirkomulagi til verndar fjármálastöðugleika á vettvangi Sambandsins, einkum með stofnun Evrópska kerfisáætturáðsins sem bæri ábyrgð á þjóðhagsvarúðareftirliti. Ráðið studdi tillögur framkvæmdastjórnarinnar hinn 9. júní 2009 og leiðtoga ráðið studdi tillögurnar á fundi sínum 18. og 19. júní 2009 og fögnuðu þau áformum hennar um að leggja fram tillögur að löggjöf til að nýja rammanum yrði komið á, á árinu 2010. Í samræmi við álit framkvæmdastjórnarinnar komst ráðið meðal annars að þeirri niðurstöðu að Seðlabanki Evrópu „skyldi veita Evrópska kerfisáætturáðinu stuðning varðandi greiningar, hagskýrslur, stjórnun og skipulag, að fenginni tækniráðgjöf frá seðlabönkum og eftirlitsaðilum aðildarríkjana“. Stuðningur Seðlabanka Evrópu við Evrópska kerfisáætturáðið, auk verkefnanna sem úthlutað eru Evrópska kerfisáætturáðinu, ætti ekki að hafa áhrif á meginregluna um sjálfstæði Seðlabanka Evrópu við framkvæmd starfa sinna samkvæmt sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins (SUSE).
- 7) Vegna samþættingar alþjóðlegra fjármálamarkaða og smíthættu fjármálakreppa er þörf á einarðri skuldbindingu af hálfu Sambandsins á alþjóðavettvangi. Evrópska kerfisáætturáðið ætti að byggja á sérþekkingu háttsettrar vísindanefndar og taka á sig alla heildarábyrgð sem þarf til að tryggja að rödd Sambandsins heyrst varðandi málefni er varða fjármálastöðugleika, einkum með nánu samstarfi við Alþjóðagjaldeyrissjóðinn og ráðgjafanefndina um fjármálastöðugleika, sem búist er við að veiti tímanlegar viðvaranir vegna áhættna er varða þjóðhagsvarúð á alþjóðavettvangi, og við aðilana að samtökum tuttugu fjármálaráðherra og seðlabankastjóra (G-20).
- 8) Evrópska kerfisáætturáðið ætti meðal annars að stuðla að framkvæmd tilmæla Alþjóðagjaldeyrissjóðsins, ráðgjafanefndarinnar um fjármálastöðugleika og Alþjóðagreiðslubankans til G-20.
- 9) Í skýrslu Alþjóðagjaldeyrissjóðsins, Alþjóðagreiðslubankans og ráðgjafanefndarinnar um fjármálastöðugleika frá 28. október 2009 sem lögð var fyrir fjármálaráðherra og seðlabankastjóra G-20, undir yfirskriftinni „Leiðbeiningar til að meta kerfislegt mikilvægi fjármálastofnana, -markaða og -gerninga: Atriði sem þarf að hafa í huga í upphafi“, er einnig nefnt að mat á kerfisáættu sé líklega breytilegt með hliðsjón af efnahagsumhverfinu. Það mun einnig vera háð fjármálainnviðum og fyrirkomulagi krísustjórnunar og getu til að takast á við bresti sem í ljós koma. Fjármálastofnanir geta verið kerfislega mikilvægar fyrir staðbundin, landsbundin eða alþjóðleg fjármála- og hagkerfi. Helstu viðmiðanir við greiningu kerfislegs mikilvægis markaða og stofnana eru stærð (umfang fjármálaþjónustu sem hver eining fjármálakerfisins veitir), staðganga (umfang sömu þjónustu sem aðrar einingar kerfisins geta veitt ef einhver eining bregst) og samtenging (tengsl við aðrar einingar kerfisins). Við mat sem byggir á þessum þremur viðmiðunum skal bæta tilvisun í fjárhagslega veikleika og getu stofnanarammans til að taka á fjármálabrestum, og taka mið af mismunandi viðbótarþáttum svo sem, meðal annars hversu flókið tiltekið skipulag stofnana og viðskiptalíkana er, umfangi fjárhagslegs sjálfræðis, styrk og gildissviði eftirlits, gagnsæi fjárhagsráðstafana og tengslum sem gætu haft áhrif á heildaráættu stofnana.
- 10) Verkefni Evrópska kerfisáætturáðsins ætti að vera að vakta og meta kerfisáættu við venjulegar aðstæður í þeim tilgangi að draga úr áhættu kerfisins gagnvart því að einingar kerfisins bregðist og auka getu fjármálakerfisins til að standast áföll. Evrópska kerfisáætturáðið ætti hvað þetta varðar að stuðla að því að tryggja fjármálastöðugleika og draga úr neikvæðum áhrifum á innri markaðinn og raunhagkerfið. Í því skyni að ná markmiðum sínum ætti Evrópska kerfisáætturáðið að greina allar upplýsingar sem máli skipta.
- 11) Núverandi fyrirkomulag Sambandsins leggur of litla áherslu á þjóðhagsvarúðareftirlit og innri tengsl þróunar í viðara þjóðhagslegu umhverfi og fjármálakerfisins. Ábyrgð á þjóðhagsvarúðargreiningu er enn skipt á milli margra aðila og framkvæmdin er í höndum ýmissa yfirvalda á mismunandi stigum, sem ekki búa yfir neinu fyrirkomulagi til að tryggja að áhættur sem varða þjóðhagsvarúð séu greindar með fullnægjandi hætti og að viðvaranir og tilmæli séu gefin út með skýrum hætti, þeim fylgt eftir og komið í framkvæmd. Eðlileg starfsemi fjármálakerfis Sambandsins og alþjóðafjármálakerfisins og mildun ógnana gagnvart henni krefst því aukins samræmis milli þjóðhags- og eindarvarúðareftirlits.
- 12) Nýlega hannað kerfi þjóðhagsvarúðareftirlits krefst trúverðugrar og afgerandi forystu. Vegna lykilhlutverks Evrópska kerfisáætturáðsins og alþjóðlegs og innri trúverðugleika þess, og í anda tilmæla de Larosière-skýrslunnar, skal forseti Seðlabanka Evrópu vera formaður þess fyrsta fimm ára tímabilið eftir gildistöku þessarar reglugerðar. Auk þess ætti að herða kröfur um ábyrgðarskyldu og stofnanir Evrópska kerfisáætturáðsins skulu geta nýtt sér mismunandi reynslu, bakgrunn og álit.

- 13) Í de Larosière-skýrslunni er einnig tekið fram að þjóðhagsvarúðarefirlit sé merkingarlaust nema það geti með einhverjum hætti haft áhrif á eftirlit á vettvangi rekstrareinda, en að eindarvarúðarefirlit geti hins vegar ekki verndað fjármálastöðugleika með áhrifaríkum hætti án þess að tekið sé viðeigandi tillit til þjóðhagslegrar þróunar.
- 14) Koma ætti á fót evrópsku fjármálaeftirlitskerfi (ESFS) þar sem aðilar að fjármálaeftirliti á landsvísi og á vettvangi Sambandsins koma saman og starfa í einu kerfi. Samkvæmt meginreglunni um samstarf af heilindum, í samræmi við 3. mgr. 4. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, ættu aðilar að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu að vinna saman, á grundvelli trausts og fullrar gagnkvæmrar virðingar, einkum til þess að tryggja viðeigandi og áreiðanlegt upplýsingaflæði þeirra á milli. Kerfið samanstendur, á vettvangi Sambandsins, af Evrópska kerfisáhætturáðinu og þremur eftirlitsyfirvöldum á sviði rekstrareinda: evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010⁽¹¹⁾, evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010⁽¹²⁾ og evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010⁽¹³⁾ (sem hér á eftir eru sameiginlega nefndar „eftirlitsstofnanirnar“).
- 15) Sambandið þarf að hafa sérstaka stofnun sem ber ábyrgð á þjóðhagsvarúðarefirliti um allt fjármálakerfi þess, sem greinir áhættur sem varða fjármálastöðugleika og, ef nauðsyn krefur, gefur út áhættuviðvaranir og tilmæli um aðgerðir til að taka á slíkum áhættum. Af þessum sökum ætti að koma Evrópska kerfisáhætturáðinu á fót sem nýrri óháðri stofnun, sem nær til alla fjármálageira auk tryggingakerfa. Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að bera ábyrgð á þjóðhagsvarúðarefirliti á vettvangi Sambandsins og ekki hafa réttarstöðu lögaðila.
- 16) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að samanstanda af almennu ráði, stýrinfund, skrifstofu, ráðgefandi vísindanefnd og ráðgefandi tækninefnd. Samsetning ráðgefandi vísindanefndarinnar ætti að taka tillit til fullnægjandi reglna um hagsmunaráreikstra sem almenna ráðið hefur samþykkt. Stofnun ráðgefandi tækninefndarinnar ætti að taka tillit til gildandi skipulags með það í huga að forðast tvíverknað.
- 17) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að gefa út viðvaranir og, ef það telur það nauðsynlegt, almenn eða sértæk tilmæli, sem skulu einkum beinast til Sambandsins í heild sinni
- eða til eins eða fleiri aðildarríkja, eða til eins eða fleiri af eftirlitsstofnunum, eða til eins eða fleiri landsbundinna eftirlitsyfirvalda með tilgreindri tímaáætlun um viðeigandi stefnumarkandi viðbrögð.
- 18) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að útfæra litakóða til að gera áhugasömum aðilum betur kleift að leggja mat á eðli áhættunnar.
- 19) Til að auka áhrif og lögmæti slíkra viðvarana og tilmæla ætti einnig að senda þau, með fyrirvara um strangar reglur um trúnað, til ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar og, ef þær beinast til eins eða fleiri landsbundinna eftirlitsyfirvalda, til eftirlitsstofnananna. Efnahags- og fjármálanefndin (EFC) ætti að undirbúa umfjöllun ráðsins í samræmi við hlutverk sitt eins og það er skilgreint í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins. Til að undirbúa umræður ráðsins og veita því tímanlega ráðgjöf um stefnu ætti Evrópska kerfisáhætturáðið að upplýsa efnahags- og fjármálanefndina reglulega og senda texta allra viðvarana og tilmæla strax að lokinni samþykkt þeirra.
- 20) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti einnig að vakta hvort farið sé að viðvörðunum þess og tilmælum, á grundvelli skýrslna frá viðtakendum, til að tryggja að farið sé að viðvörðunum og ráðleggingum þess í raun. Viðtakendur tilmæla ættu að bregðast við þeim og rökstyðja það með fullnægjandi hætti ef ekki er brugðist við þeim („aðhafast eða útskýra“-fyrirkomulag). Telji Evrópska kerfisáhætturáðið að viðbrögðin séu ófullnægjandi ætti það, með fyrirvara um reglur um trúnað, að upplýsa viðtakendurna, ráðið og, eftir því sem við á, hlutaðeigandi evrópska eftirlitsstofnun.
- 21) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti, í hverju tilvikum fyrir sig og eftir að hafa upplýst ráðið nægilega tímanlega til að það geti brugðist við, að ákveða hvort tilmæli skuli vera í trúnaði eða gerð opinber, með það í huga að opinber yfirlýsing gæti stuðlað að því að farið væri að tilmælum við tilteknar kringumstæður.
- 22) Ef Evrópska kerfisáhætturáðið greinir áhættu sem gæti stofnað eðlilegri og heilbrigðri starfsemi, eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins að hluta eða í heild, í verulega hættu ætti það umsvifalaust að upplýsa ráðið um stöðuna. Ef Evrópska kerfisáhætturáðið telur að neyðarástand gæti skapast ætti það að hafa samband við ráðið og leggja fram mat á stöðunni. Ráðið ætti þá að meta hvort þörf sé á að samþykkja ákvörðun, sem beinist til eftirlitsstofnananna, um það hvort um neyðarástand sé að ræða. Í þessu ferli er trúnaður afar mikilvægur.
- 23) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að skila skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins a.m.k. árlega og oftar ef um er að ræða útbreidda fjárhagslega erfiðleika. Eftir því sem við á ætti Evrópuþingið og ráðið að geta falið Evrópska kerfisáhætturáðinu að rannsaka tiltekin málefni í tengslum við fjármálastöðugleika.

⁽¹¹⁾ Stjtið. ESB L 331, 15.12.2013, bls. 12.

⁽¹²⁾ Stjtið. ESB L 331, 15.12.2013, bls. 48.

⁽¹³⁾ Stjtið. ESB L 331, 15.12.2013, bls. 84.

- 24) Seðlabanki Evrópu og seðlabankar aðildarríkjanna ættu að gegna forystuhlutverki við þjóðhagsvarúðareftirlit vegna sérþekkingar sinnar og fyrirliggjandi ábyrgðar á sviði fjármálastöðugleika. Innlendir eftirlitsaðilar ættu að taka þátt með því að veita sértæka sérþekkingu sína. Þátttaka aðila á sviði eindarvarúðareftirlits í starfsemi Evrópska kerfisáætturáðsins er nauðsynleg til að tryggja að mat á áhættu í tengslum við þjóðhagsvarúð byggist á ítarlegum og nákvæmum upplýsingum um þróun í fjármálakerfinu. Til samræmis við það ættu formenn eftirlitsstofnananna að vera aðilar með atkvæðisrétt. Einn fulltrúi lögbærra landsbundinna eftirlitsyfirvalda í hverju aðildarríki ætti að sitja fund almenna ráðsins, án atkvæðisréttar. Í anda hreinskilni ættu 15 óháðir aðilar að veita Evrópska kerfisáætturáðinu utanaðkomandi sérþekkingu fyrir milligöngu ráðgefandi vísindanefndarinnar.
- 25) Þátttaka framkvæmdastjóra frá framkvæmdastjórn ESB í Evrópska kerfisáætturáðinu mun hjálpa til við að koma á tengslum við þjóðhagslegt eftirlit og fjármálaeftirlit Sambandsins, á sama tíma og viðurvist forseta efnahags- og fjármálanefndarinnar mun endurspeglar hlutverk ráðuneyta aðildarríkja, sem bera ábyrgð á fjármálum, og ráðsins í verndun fjármálastöðugleika og framkvæmd efnahagslegs eftirlits og fjármálaeftirlits.
- 26) Mikilvægt er að meðlimir Evrópska kerfisáætturáðsins inni skyldur sínar af hendi af óhlutdrægni og hafi aðeins í huga fjármálastöðugleika Sambandsins í heild sinni. Ef ekki er unnt að ná samstöðu ættu atkvæði við atkvæðagreiðslu innan Evrópska kerfisáætturáðsins um viðvaranir og tilmæli ekki að vera vegin og ákvarðanir ættu almennt að vera teknar með einföldum meirihluta.
- 27) Þar eð fjármálastofnanir og -markaðir eru samtengd ætti vöktun og mat á mögulegri kerfisáættu að byggjast á viðtæku mengi viðeigandi þjóðhagslegra og rekstrarfjármála gagna og vísa. Slík kerfisáætta felur m.a. í sér áhættur vegna truflunar á fjármálaþjónustu af völdum umtalsverðrar virðisrýrnunar alls fjármálakerfis Sambandsins, eða hluta þess, sem gæti haft verulegar neikvæðar afleiðingar fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið. Allar tegundir fjármálastofnana og -milliliða, markaðurinn, innviðir og gerningar geta verið kerfislega mikilvæg. Evrópska kerfisáætturáðið ætti því að hafa aðgang að öllum nauðsynlegum upplýsingum til að sinna skyldum sínum en fara jafnframt með upplýsingarnar sem trúnaðarmál í samræmi við kröfur.
- 28) Aðgerðir til upplýsingasöfnunar, sem settar eru fram í þessari reglugerð, eru nauðsynlegar vegna framkvæmdar á verkefnum Evrópska kerfisáætturáðsins og ættu ekki að hafa áhrif á lagamma evrópska hagskýrslukerfisins á sviði hagtalna. Þessi reglugerð ætti því ekki að hafa áhrif á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 223/2009 frá 11. mars 2009 um evrópskar hagskýrslur ⁽¹⁴⁾ og reglugerð ráðsins (EB) nr. 2533/98 frá 23. nóvember 1998 um söfnun Seðlabanka Evrópu á tölfræðilegum upplýsingum ⁽¹⁵⁾.
- 29) Markaðsaðilar geta veitt gagnlega aðstoð að því er varðar skilning á þróun sem hefur áhrif á fjármálakerfið. Því ætti Evrópska kerfisáætturáðið, ef við á, að hafa samráð við hagsmunaaðila í einkageiranum, þ.m.t. fulltrúa fjármálageirans, neytendasamtök, notendahópa á sviði fjármálaþjónustu, sem framkvæmdastjórnin hefur komið á fót eða er komið á fót með löggjöf Sambandsins, og gefa þeim sanngjarnt tækifæri til að gera athugasemdir.
- 30) Stofnsetning Evrópska kerfisáætturáðsins ætti að stuðla beint að því að ná markmiðum innri markaðarins. Þjóðhagsvarúðareftirlit Sambandsins með fjármálakerfinu er órjúfanlegur hluti nýs heildarfyrirkomulags eftirlits í Sambandinu þar eð þjóðhagsvarúðarþátturinn tengist náði eindarvarúðareftirlitsverkefnum sem úthlutað eru eftirlitsstofnunum. Fyrst þegar til staðar er fyrirkomulag sem tekur tillit til víxl tengsla eindarvarúðaráhættu og þjóðhagsvarúðaráhættu á tilhlýðilegan hátt geta allir hagsmunaaðilar haft nægilegt traust til að taka þátt í fjármálastarfsemi þvert á landamæri. Evrópska kerfisáætturáðið ætti að vakta og meta áhættur varðandi fjármálastöðugleika sem leiðir af þróun er getur haft áhrif á hvern geira eða fjármálakerfið í heild. Með því að taka á slíkum áhættum styður Evrópska kerfisáætturáðið með beinum hætti við það samþætta eftirlitsskipulag Sambandsins sem nauðsynlegt er til að stuðla að tímanlegum og samkvæmum viðbrögðum aðildarríkjanna varðandi stefnu, þannig að komið sé í veg fyrir beitingu mismunandi aðferða og starfsemi innri markaðarins bætt.
- 31) Í dómi sínum frá 2. maí 2006 í máli C-217/04 (Hið sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands gegn Evrópuþinginu og ráði Evrópusambandsins) úrskurðaði Evrópudómstóllinn að: „ekkert í orðalagi 95. gr. EB [nú 114. gr. SUSE] gefur í skyn að viðtakendur ráðstafananna, sem löggjafi Bandalagsins samþykkti á grundvelli þess ákvæðis, geti einungis verið einstök aðildarríki. Löggjafinn kann að telja nauðsynlegt að kveða á um að komið verði á fót stofnun Bandalagsins sem beri ábyrgð á að stuðla að því að hrinda í framkvæmd samræmingarferli við aðstæður þar sem samþykkt stuðnings- og rammaráðstafana, sem ekki eru bindandi, virðast eiga við, til að auðvelda samræmda innleiðingu og beitingu gerða sem byggja á þessum ákvæðum“ ⁽¹⁶⁾. Evrópska kerfisáætturáðið ætti að stuðla að fjármálastöðugleika sem nauðsynlegur er fyrir frekari samþættingu innri markaðarins með því að vakta kerfisáættu og gefa út viðvaranir og tilmæli eftir því sem við á. Þessi verkefni eru nátengd markmiðunum með löggjöf Sambandsins varðandi innri markaðinn með fjármálaþjónustu. Því ætti að koma á fót Evrópska kerfisáætturáðinu á grundvelli 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

⁽¹⁴⁾ Stjtið. ESB L 87, 31.3.2009, bls. 164.

⁽¹⁵⁾ Stjtið. EB L 318, 27.11.1998, bls. 8.

⁽¹⁶⁾ Dómasafn EB 2006 bls. I-03771, 44. mgr.

- 32) Eins og lagt var til í de Larosière-skýrslunni er nauðsynlegt að beita áfangaaðferð og Evrópuþingið og ráðið ættu að framkvæma fulla endurskoðun á Evrópska kerfisáætturáðinu, evrópska fjármálaeftirlitskerfinu og eftirlitsstofnununum fyrir 17. desember 2013.
- 33) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. árangursríku þjóðhagsvarúðareftirliti með fjármálakerfi Sambandsins, vegna samþættingar fjármálamarkaða Sambandsins, og því verður betur náð á vettvangi Evrópusambandsins, er Evrópusambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar reglugerðar ekki lengra en nauðsynlegt er til að þessu markmiði verði náð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Stofnsetning

1. Evrópska kerfisáætturáðinu er komið á fót. Aðsetur þess skal vera í Frankfurt.
2. Evrópska kerfisáætturáðið skal vera hluti af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, en tilgangur þess er að tryggja eftirlit með fjármálakerfi Sambandsins.
3. Evrópska fjármálaeftirlitskerfið samanstendur af:
  - a) Evrópska kerfisáætturáðinu,
  - b) evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni) sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 1093/2010,
  - c) evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni) sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 1094/2010,
  - d) evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnuninni) sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 1095/2010,
  - e) sameiginlegu nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna (sameiginlegu nefndinni) sem kveðið er á um í 54. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010,
  - f) lögbærum yfirvöldum eða eftirlitsyfirvöldum í aðildarríkjunum eins og tilgreint er í gerðum Sambandsins sem um getur í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. Samkvæmt meginreglunni um samstarf af heilindum í samræmi við 3. mgr. 4. gr. sáttmálans um Evrópusambandið skulu aðilar að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu vinna saman, á grundvelli trausts og fullrar gagnkvæmrar virðingar, einkum til þess að tryggja viðeigandi og áreiðanlegt upplýsingaflæði sín á milli.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „fjármálastofnun“: hvert það fyrirtæki sem fellur innan gildissviðs löggjafarinnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 og öll önnur fyrirtæki eða aðrar einingar í Sambandinu sem hafa sambærilega starfsemi að meginstarfsemi,
- b) „fjármálakerfi“: allar fjármálastofnanir, -markaðir, -afurðir og innviðir fjármálamarkaða,
- c) „kerfisáætta“: hætta á röskun á fjármálakerfinu sem gæti haft verulegar neikvæðar afleiðingar fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið. Allar tegundir fjármálamililiða, -markaða og -innviða geta mögulega verið mikilvægar kerfinu að vissu marki.

3. gr.

Hlutverk, markmið og verkefni

1. Evrópska kerfisáætturáðið ber ábyrgð á þjóðhagsvarúðareftirliti með fjármálakerfinu innan Sambandsins til að stuðla að því að koma í veg fyrir eða draga úr kerfisáhættu varðandi fjármálastöðugleika í Sambandinu, sem leiðir af þróun innan fjármálakerfisins og að teknu tilliti til þjóðhagslegrar þróunar, og til að koma í veg fyrir tímabil útbreiddra fjárhagslegra erfiðleika. Það skal stuðla að snurðlausri starfsemi innri markaðarins og þar með tryggja sjálfbært framlag fjármálageirans til hagvaxtar.
2. Að því er varðar 1. mgr. skal Evrópska kerfisáætturáðið inna eftirfarandi verkefni af hendi:
  - a) ákvarða og/eða safna og greina allar viðeigandi og nauðsynlegar upplýsingar, í þeim tilgangi að uppfylla markmiðin sem lýst er í 1. mgr.,
  - b) greina kerfisáhættur og raða þeim í forgangsörð,
  - c) gefa út viðvaranir ef talið er að slíkar kerfisáhættur séu verulegar og, eftir því sem við á, birta slíkar viðvaranir opinberlega,
  - d) gefa út tilmæli vegna aðgerða til úrbóta vegna greindrar áhættu og, eftir því sem við á, birta slík tilmæli opinberlega,

- e) gefa út viðvörun í trúnaði til ráðsins og leggja fram mat á stöðunni til ráðsins til að gera ráðinu kleift að meta þörf á að samþykka ákvörðun sem send er eftirlitsstofnunum um að neyðarástand hafi skapast, ef Evrópska kerfisáhætturáðið ákvarðar að neyðarástand gæti skapast skv. 18. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010,
- f) fylgjast með eftirfylgni viðvarana og tilmæla,
- g) eiga náð samstarf við alla aðra aðila að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu; veita eftirlitsstofnunum nauðsynlegar upplýsingar um kerfisáhættur til að þau geti sinnt verkefnum sínum, eftir því sem við á; og, einkum, í samstarfi við eftirlitsstofnanirnar, þróa sameiginleg meginleg og eigindleg viðmið (áhættumælaborð) til að greina og mæla kerfisáhættu,
- h) taka þátt í sameiginlegu nefndinni, eftir því sem við á,
- i) samræma aðgerðir sínar við aðgerðir alþjóðlegra fjármálastofnana, einkum Alþjóðagjaldeyrissjóðsins og ráðgjafanefndarinnar um fjármálastöðugleika auk viðeigandi stofnana í þriðju löndum varðandi málefni í tengslum við þjóðhagsvarúðareftirlit,
- j) framkvæma önnur tengd verkefni eins og tilgreint er í lögjög Sambandsins.

II. KAFLI SKIPULAG

4. gr.

Skipulag

1. Evrópska kerfisáhætturáðið skal hafa almennt ráð, stýrinesnd, ráðgefandi vísindanefnd og ráðgefandi tækninesnd.
2. Almenna ráðið skal taka þær ákvarðanir sem eru nauðsynlegar til að tryggja framkvæmd verkefna sem Evrópska kerfisáhætturáðinu eru falin skv. 2. mgr. 3. gr.
3. Stýrinesndin skal aðstoða við ákvarðanatökufæri Evrópska kerfisáhætturáðsins með því að undirbúa fundi almenna ráðsins, fara yfir gögnin sem fyrirhugað er að ræða og fylgjast með framvindu viðvarandi verkefna Evrópska kerfisáhætturáðsins.
4. Skrifstofan skal bera ábyrgð á daglegum störfum Evrópska kerfisáhætturáðsins. Hún skal veita Evrópska kerfisáhætturáðinu stuðning varðandi hágæðagreiningar, hagskýrslur, stjórnun og skipulag undir stjórn formannsins og stýrinesndarinnar í samræmi við reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1096/2010⁽¹⁷⁾. Hún skal einnig njóta tækniráðgjafar frá eftirlitsstofnunum, seðlabönkum aðildarríkjanna og innlendum eftirlitsaðilum.

5. Ráðgefandi vísindanefndin og ráðgefandi tækninesndin sem um getur í 12. og 13. gr. skulu veita ráðgjöf og aðstoð vegna málefna sem varða vinnu Evrópska kerfisáhætturáðsins.

5. gr.

Formaður og varaformaður Evrópska kerfisáhætturáðsins

1. Forseti Seðlabanka Evrópu skal veita Evrópska kerfisáhætturáðinu formennsku til fimm ára sem hefst eftir gildistöku þessarar reglugerðar. Fyrir síðari tímabil skal formaður Evrópska kerfisáhætturáðsins skipaður í samræmi við fyrirkomulag sem ákvarðað er á grundvelli endurskoðunar sem kveðið er á um í 20. gr.
2. Fyrsti varaformaður skal kosinn af og úr hópi aðila að aðalráði Seðlabanka Evrópu til fimm ára, með tilliti til þess að nauðsynlegt er að jöfnuður sé milli aðildarríkjanna í heild og milli aðildarríkja sem hafa evru sem gjaldmiðil og þeirra sem hafa ekki evru sem gjaldmiðil. Heimilt er að endurkjósa fyrsta varaformanninn einu sinni.
3. Annar varaformaður skal vera formaður sameiginlegu nefndarinnar sem skipuð er skv. 3. mgr. 55. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.
4. Formaðurinn og varaformennirnir skulu kynna fyrir Evrópuþinginu, á opnum fundi, hvernig þeir ætla sér að inna skyldur sínar af hendi samkvæmt þessari reglugerð.
5. Formaðurinn skal sitja í forsæti á fundum almenna ráðsins og stýrinesndarinnar.
6. Varaformennirnir skulu, í virðingarröð, sitja í forsæti almenna ráðsins og/eða stýrinesndarinnar ef formaðurinn getur ekki tekið þátt í fundinum.
7. Ef skipunartíma meðlima aðalráðs Seðlabanka Evrópu, sem kosinn var sem fyrsti varaformaður, lýkur fyrir lok fimm ára tímabilsins, eða ef fyrsti varaformaðurinn af öðrum ástæðum getur ekki innt af hendi skyldur sínar, skal kjósa nýjan fyrsta varaformann í samræmi við 2. mgr.
8. Formaðurinn skal koma fram fyrir hönd Evrópska kerfisáhætturáðsins.

6. gr.

Almennt ráð

1. Þeir meðlimir almenna ráðsins sem hafa atkvæðisrétt skulu vera:
  - a) forseti og varaforseti Seðlabanka Evrópu,
  - b) aðalbankastjórar seðlabanka aðildarríkjanna,

⁽¹⁷⁾ Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 162.

- c) meðlimur framkvæmdastjórnar ESB,
- d) formaður evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar),
- e) formaður evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar),
- f) formaður evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar),
- g) formaður og varaformenn ráðgefandi vísindanefndarinnar,
- h) formaður ráðgefandi tækninefndarinnar.

2. Meðlimir almenna ráðsins sem hafa ekki atkvæðisrétt skulu vera:

- a) einn háttsettur fulltrúi lögbærra landsbundinna eftirlitsyfirvalda á hvert aðildarríki, í samræmi við 3. mgr.,
- b) forseti efnahags- og fjármálanefndarinnar.

3. Að því er varðar fyrirvar fyrir landsbundin eftirlitsyfirvöld skv. a-lið 2. mgr. skulu viðkomandi háttsettir fulltrúar skiptast á með hliðsjón af því efni sem er til umræðu, nema landsbundin eftirlitsyfirvöld tiltekins aðildarríkis hafi samþykkt sameiginlegan fulltrúa.

4. Almenna ráðið skal setja málsmeðferðarreglur fyrir Evrópska kerfisáætturáðið.

7. gr.

Óhlutdrægni

1. Þegar meðlimir Evrópska kerfisáætturáðsins taka þátt í starfsemi almenna ráðsins og stýrinefndarinnar eða þegar þeir stýra einhverri annari starfsemi sem varðar Evrópska kerfisáætturáðið skulu þeir inna skyldur sínar af hendi af óhlutdrægni og einungis í þágu Sambandsins í heild sinni. Þeir skulu hvorki leitast eftir né þiggja leiðbeiningar frá aðildarríkjunum, stofnunum Sambandsins eða öðrum opinberum aðilum eða einkaaðilum.

2. Enginn af meðlimum almenna ráðsins (hvort sem hann hefur atkvæðisrétt eða ekki) má starfa í fjármálageiranum.

3. Hvorki aðildarríkin, stofnanir Sambandsins né aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leitast við að hafa áhrif á meðlimi Evrópska kerfisáætturáðsins við framkvæmd verkefna skv. 2. mgr. 3. gr.

8. gr.

Þagnarskylda

1. Hvorki meðlimir almenna ráðsins né nokkrir aðrir einstaklingar sem starfa eða hafa starfað fyrir eða í tengslum við Evrópska kerfisáætturáðið (þ.m.t. viðkomandi starfsfólk seðlabanka, ráðgefandi vísindanefndarinnar, ráðgefandi tækninefndarinnar, eftirlitsstofnananna og lögbærra landsbundinna

eftirlitsyfirvalda aðildarríkjana) skulu láta í té upplýsingar sem falla undir þagnarskyldu, jafnvel þótt skyldum þeirra sé lokið.

2. Upplýsingar, sem meðlimir Evrópska kerfisáætturáðsins taka við, má einungis nota við skyldustörf þeirra og við framkvæmd verkefnanna sem sett eru fram í 2. mgr. 3. gr.

3. Með fyrirvara um 16. gr. og beitingu refsiréttar skal engum einstaklingum eða yfirvöldum skýrt frá nokkrum þeim trúnaðarupplýsingum, sem einstaklingar sem um getur í 1. mgr. öðlast vitneskju um við skyldustörf sín, nema um sé að ræða ágríp eða samantekt af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstakar fjármálastofnanir.

4. Evrópska kerfisáætturáðið skal, ásamt eftirlitsstofnunum, samþykkja og setja sérstakar málsmeðferðarreglur að því er varðar trúnað til að vernda upplýsingar sem varða einstakar fjármálastofnanir og upplýsingar sem nota má til að greina einstakar fjármálastofnanir.

9. gr.

Fundur almenna ráðsins

1. Formaður Evrópska kerfisáætturáðsins skal boða til reglulegra allsherjarfunda almenna ráðsins og skulu þeir haldnir a.m.k. fjórum sinnum á ári. Aukafundi má boða að frumkvæði formanns Evrópska kerfisáætturáðsins eða að beiðni minnst þriðjungs meðlima í almenna ráðinu, sem hafa atkvæðisrétt.

2. Hver meðlimur skal vera viðstaddur í eigin persónu á fundum almenna ráðsins og skal ekki njóta fyrirvars.

3. Þrátt fyrir 2. mgr. getur meðlimur, sem ekki getur mætt á fundina á a.m.k. þriggja mánaða tímabili, tilnefnt varamann. Viðkomandi meðlimur má einnig skipta út fyrir aðila sem hefur verið formlega tilnefndur samkvæmt þeirri löggjöf sem gildir um hlutaðeigandi stofnun varðandi bráðabirgðaskipun fulltrúa.

4. Eftir því sem við á má bjóða háttsettum fulltrúum frá alþjóðlegum fjármálastofnunum, sem annast starfsemi sem tengist beint verkefnum Evrópska kerfisáætturáðsins skv. 2. mgr. 3. gr., að sækja fundi almenna ráðsins.

5. Háttsettum fulltrúum viðkomandi yfirvalda frá þriðju löndum, einkum EES-löndum, getur staðið til boða að taka þátt í starfsemi Evrópska kerfisáætturáðsins, en þátttakan er stranglega takmörkuð við málefni sem varða viðkomandi lönd sérstaklega. Evrópska kerfisáætturáðið getur komið á fyrirkomulagi sem tilgreinir sérstaklega hvernig, í hve miklum mæli og með hvaða hætti þessi þriðju lönd taka þátt í starfi Evrópska kerfisáætturáðsins. Slíkt fyrirkomulag getur kveðið á um setu áheyrnarfulltrúa, í sérstökum tilvikum, í almenna ráðinu og aðeins þegar um er að ræða málefni sem varða þessi lönd, að undanskildum tilvikum þegar staða einstakra fjármálastofnana eða aðildarríkja er rædd.

6. Niðurstöður fundanna eru trúnaðarmál.

10. gr.

Fyrirkomulag atkvæðagreiðslu almenna ráðsins

1. Hver meðlimur almenna ráðsins, sem hefur atkvæðisrétt, fer með eitt atkvæði.
2. Með fyrirvara um málsmeðferðarreglur um atkvæðagreiðslu skv. 1. mgr. 18. gr. skal almenna ráðið taka ákvarðanir með einföldum meirihluta viðstaddra meðlima sem hafa atkvæðisrétt. Falli atkvæði jafnt ræður atkvæði formanns Evrópska kerfisáætturáðsins úrslitum.
3. Þrátt fyrir 2. mgr. þarf tvo þriðju hluta atkvæða til að samþykkja tilmæli eða birta viðvörðun eða tilmæli opinberlega.
4. Sá ákvörðunarbæri meirihluti, sem krafist er fyrir hverja atkvæðagreiðslu almenna ráðsins, er tveir þriðju hlutar meðlima sem hafa atkvæðisrétt. Ef almenna ráðið er ekki ákvörðunarbært getur formaður Evrópska kerfisáætturáðsins boðað til aukafundar þar sem taka má ákvarðanir með ákvörðunarbærum meirihluta eins þriðja hluta atkvæða. Málsmeðferðarreglurnar sem um getur í 4. mgr. 6. gr. skulu kveða á um fullnægjandi tilkynningu um boðun aukafundar.

11. gr.

Stýrinefnd

1. Hver stýrinefnd skal skipuð:
  - a) formanni og fyrsta varaformanni Evrópska kerfisáætturáðsins,
  - b) varaforseta Seðlabanka Evrópu,
  - c) fjórum öðrum meðlimum almenna ráðsins sem einnig eru meðlimir aðalráðs Seðlabanka Evrópu, með tilliti til þess að nauðsynlegt er að jöfnuður sé milli aðildarríkjanna í heild og milli aðildarríkja sem hafa evru sem gjaldmiðil og þeirra sem hafa ekki evru sem gjaldmiðil. Þeir skulu kosnir af og úr hópi meðlima almenna ráðsins sem einnig eru meðlimir aðalráðs Seðlabanka Evrópu til þriggja ára,
  - d) meðlim framkvæmdastjórnar ESB,
  - e) formanni evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar),
  - f) formanni evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar),
  - g) formanni evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar),

- h) forseta efnahags- og fjármálanefndarinnar,
- i) formanni ráðgefandi vísindanefndarinnar og
- j) formanni ráðgefandi tækninefndarinnar.

Ef staða losnar fyrir kosinn meðlim stýrinefndarinnar skal skipa í hana með kjöri almenna ráðsins á nýjum meðlimi.

2. Formaður Evrópska kerfisáætturáðsins skal boða til funda stýrinefndarinnar eigi sjaldnar en ársfjórðungslega, fyrir hvern fund almenna ráðsins. Formaður Evrópska kerfisáætturáðsins getur einnig boðað til sérstakra tilfallandi funda.

12. gr.

Ráðgefandi vísindanefnd

1. Ráðgefandi vísindanefndin skal skipuð formanni ráðgefandi tækninefndarinnar og 15 sérfræðingum, sem búa yfir mismunandi hæfni og reynslu, sem stýrinefndin tilnefnir og almenna ráðið samþykkir og veitir fjögurra ára endurnýjanlegt umboð. Tilnefndir aðilar skulu ekki vera aðilar eftirlitsstofnananna og skulu valdir á grundvelli almennrar hæfni sinnar og fjölbreyttrar reynslu á fræðasviðum eða öðrum geirum, einkum litlum og meðalstórum fyrirtækjum eða verkalýðsfélögum, eða sem veitendur eða neytendur fjármálaþjónustu.
2. Almenna ráðið skal tilnefna formann og tvo varaformenn ráðgefandi vísindanefndarinnar að fenginni tillögu frá formanni Evrópska kerfisáætturáðsins og skulu þeir búa yfir viðtækri viðeigandi sérþekkingu og þekkingu, t.d. vegna fræðilegs bakgrunns síns innan banka-, verðbréfamarkaðs-, eða váttrygginga- og lífeyrissjóðageirans. Þessir þrír einstaklingar skulu skiptast á að veita ráðgefandi vísindanefndinni formennsku.
3. Ráðgefandi vísindanefndin skal veita Evrópska kerfisáætturáðinu ráðgjöf og aðstoð, í samræmi við 5. mgr. 4. gr., að beiðni formanns Evrópska kerfisáætturáðsins.
4. Skrifstofa Evrópska kerfisáætturáðsins skal veita starfi ráðgefandi vísindanefndarinnar aðstoð og yfirmaður skrifstofunnar skal taka þátt í fundum hennar.
5. Eftir því sem við á skal ráðgefandi vísindanefndin á fyrstu stigum skipuleggja samráð við hagsmunaaðila, s.s. markaðsaðila, neytendasamtök og fræðimenn, á opinn og gagnsæjan hátt, að teknu tilliti til krafna um trúnað.
6. Gera skal allar nauðsynlegar ráðstafanir til að ráðgefandi vísindanefndin geti framkvæmt verkefni sín á árangursríkan hátt.

13. gr.

Ráðgefandi tækninefndin

1. Ráðgefandi tækninefnd skal skipuð:
  - a) fulltrúa frá hverjum seðlabanka aðildarríkjanna og fulltrúa Seðlabanka Evrópu,
  - b) einum fulltrúa lögbærra landsbundinna eftirlitsyfirvalda á hvert aðildarríki, í samræmi við aðra undirgrein,
  - c) fulltrúa evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku banka- eftirlitsstofnunarinnar),
  - d) fulltrúa evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar),
  - e) fulltrúa evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar),
  - f) tveimur fulltrúum framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,
  - g) fulltrúa efnahags- og fjármálanefndarinnar og
  - h) fulltrúa ráðgefandi vísindanefndarinnar.

Eftirlitsyfirvöld í hverju aðildarríki skulu velja einn fulltrúa í ráðgefandi tækninefndina. Að því er varðar fyrirvar fyrir landsbundin eftirlitsyfirvöld skv. b-lið fyrstu undirgreinar skulu viðkomandi fulltrúar skiptast á með hliðsjón af því málefni sem er til umræðu, nema eftirlitsyfirvöld tiltekins aðildarríkis hafi samþykkt sameiginlegan fulltrúa.

2. Almenna ráðið skal tilnefna formann ráðgefandi tækninefndarinnar að fenginni tillögu frá formanni Evrópska kerfisáætturáðsins.
3. Ráðgefandi tækninefndin skal veita Evrópska kerfisáætturáðinu ráðgjöf og aðstoð, í samræmi við 5. mgr. 4. gr., að beiðni formanns Evrópska kerfisáætturáðsins.
4. Skrifstofa Evrópska kerfisáætturáðsins skal veita starfi ráðgefandi tækninefndarinnar aðstoð og yfirmaður skrifstofunnar skal taka þátt í fundum hennar.
5. Gera skal allar nauðsynlegar ráðstafanir til að ráðgefandi tækninefndin geti framkvæmt verkefni sín á árangursríkan hátt.

14. gr.

Önnur ráðgjöf

Þegar Evrópska kerfisáætturáðið framkvæmir verkefni skv. 2. mgr. 3. gr. skal það, eftir því sem við á, leita ráða hjá viðeigandi hagsmunaaðilum í einkageiranum.

III. KAFLI

VERKEFNI

15. gr.

Söfnun og skipti á upplýsingum

1. Evrópska kerfisáætturáðið skal veita eftirlitsstofnunum þær upplýsingar um áhættur sem nauðsynlegar eru til að þær geti framkvæmt verkefni sín.
2. Eftirlitsstofnanirnar, seðlabankakerfi Evrópu, framkvæmdastjórnin, landsbundin eftirlitsyfirvöld og landsbundin hagskýrsluyfirvöld skulu eiga náð samstarf við Evrópska kerfisáætturáðið og veita því allar nauðsynlegar upplýsingar til að það geti sinnt verkefnum sínum í samræmi við löggjöf Sambandsins.
3. Með fyrirvara um 2. mgr. 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 getur Evrópska kerfisáætturáðið óskað eftir upplýsingum frá eftirlitsstofnunum, almennt í formi ágríps eða í samanteknu formi svo ekki sé unnt að greina einstakar fjármálastofnanir.
4. Áður en óskað er eftir upplýsingum í samræmi við þessa grein skal Evrópska kerfisáætturáðið fyrst taka til greina þær hagskýrslur sem evrópska hagskýrslukerfið og seðlabankakerfi Evrópu hafa þegar gert, dreift og þróað.
5. Ef upplýsingarnar sem óskað er eftir eru ekki aðgengilegar, eða eru ekki gerðar aðgengilegar í tíma, getur Evrópska kerfisáætturáðið óskað eftir upplýsingunum frá seðlabankakerfi Evrópu, landsbundnum eftirlitsyfirvöldum eða landsbundnum hagskýrsluyfirvöldum. Ef upplýsingarnar verða áfram óaðgengilegar getur Evrópska kerfisáætturáðið óskað eftir þeim frá hlutaðeigandi aðildarríki, með fyrirvara um heimildirnar sem veittar eru, eftir því sem við á, ráðinu, framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópusambandsins), Seðlabanka Evrópu, evrukerfinu og seðlabankakerfi Evrópu á sviði hagskýrslna og gagnaöflunar.
6. Ef Evrópska kerfisáætturáðið óskar eftir upplýsingum, sem eru hvorki í formi ágríps né samantektar, skal rökstudd beiðni útskýra hvers vegna gögn um viðkomandi einstaka fjármálastofnun teljist vera kerfislega mikilvæg og nauðsynleg, að teknu tilliti til markaðsaðstæðna á þeim tíma.
7. Áður en farið er fram á upplýsingar, sem hvorki eru í formi ágríps né samantektar, skal Evrópska kerfisáætturáðið hafa samráð við viðkomandi evrópska eftirlitsstofnun á viðeigandi hátt til að tryggja að beiðnin sé réttlætunleg og hófleg. Ef viðkomandi evrópsk eftirlitsstofnun telur að beiðnin sé ekki réttlætunleg og hófleg skal hún, án tafar, endursenda Evrópska kerfisáætturáðinu beiðnina og biðja um viðbótarrökstuðning. Eftir að Evrópska kerfisáætturáðið hefur gefið viðkomandi evrópsku eftirlitsstofnuninni slíkan viðbótarrökstuðning skulu viðtakendur beiðninnar senda umbeðnar upplýsingar til Evrópska kerfisáætturáðsins, að því tilskildu að þeir hafi löglegan aðgang að viðeigandi upplýsingum.

*16. gr.***Viðvaranir og tilmæli**

1. Ef í ljós koma umtalsverðar áhættur varðandi uppfyllingu markmiðsins í 1. mgr. 3. gr. skal Evrópska kerfisáætturáðið gefa út viðvaranir og, eftir því sem við á, gefa út tilmæli varðandi aðgerðir til úrbóta, þ.m.t., eftir því sem við á, um frumkvæði að löggjöf.

2. Viðvaranir eða tilmæli sem Evrópska kerfisáætturáðið gefur út í samræmi við c- og d-lið 2. mgr. 3. gr. geta verið almenns eða sérstaks eðlis og skulu einkum sendar Sambandinu í heild sinni eða til eins eða fleiri aðildarríkja, eða til eins eða fleiri af eftirlitsstofnunum, eða til eins eða fleiri landsbundinna eftirlitsyfivalda. Ef viðvörðun eða tilmæli eru send einu eða fleiri af landsbundnu eftirlitsyfivöldunum skal einnig upplýsa hlutaðeigandi aðildarríki um það. Tilmæli skulu fela í sér tilgreinda tímaáætlun fyrir stefnumarkandi svar. Einnig má senda tilmæli til framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar viðeigandi löggjöf Sambandsins.

3. Þegar viðvaranir eða tilmæli eru send til viðtakendanna í samræmi við 2. mgr. skal senda þær, í samræmi við strangar reglur um trúnað, til ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar og, þegar þær eru sendar til eins eða fleiri af landsbundnu eftirlitsyfivöldunum, til eftirlitsstofnananna.

4. Til að auka áhættuvitund í efnahagskerfi Sambandsins og til að raða slíkum áhættum í forgangsröð skal Evrópska kerfisáætturáðið, í nánú samstarfi við aðra aðila að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, útfæra litakóðakerfi sem svarar til aðstæðna með mismunandi áhættustig.

Þegar viðmiðanir fyrir slíka flokkun hafa verið útfærðar skulu viðvaranir og tilmæli Evrópska kerfisáætturáðsins tilgreina, í hverju tilviki fyrir sig, og eftir því sem við á, hvaða flokki áhættan tilheyrir.

*17. gr.***Eftirfylgni tilmæla Evrópska kerfisáætturáðsins**

1. Ef tilmæli sem um getur í d-lið 2. mgr. 3. gr. eru send til framkvæmdastjórnarinnar, til eins eða fleiri aðildarríkja, til einnar eða fleiri af eftirlitsstofnunum, eða til eins eða fleiri landsbundinna eftirlitsyfivalda, skulu viðtakendurnir tilkynna Evrópska kerfisáætturáðinu og ráðinu um þær aðgerðir, sem gripið er til í því skyni að bregðast við tilmælunum, og leggja fram viðunandi rökstuðning ef ekki er gripið til aðgerða. Ef við á skal Evrópska kerfisáætturáðið, með fyrirvara um strangar reglur um trúnað, upplýsa eftirlitsstofnanirnar án tafar um þau svör sem það fær.

2. Telji Evrópska kerfisáætturáðið að ekki hafi verið farið að tilmælum þess eða að viðtakendur hafi ekki rökstutt aðgerðaleyfi sitt með fullnægjandi hætti skal það, með fyrirvara um strangar reglur um trúnað, upplýsa viðtakendurna, ráðið og, ef við á, hlutaðeigandi evrópskt eftirlitsyfivald.

3. Hafi Evrópska kerfisáætturáðið tekið ákvörðun skv. 2. mgr. um tilmæli sem hafa verið birt opinberlega samkvæmt málsmeðferðinni sem sett er fram í 1. mgr. 18. gr. getur Evrópuþingið beðið formann Evrópska kerfisáætturáðsins að kynna þá ákvörðun og geta viðtakendurnir óskað eftir því að taka þátt í skoðanaskiptum.

*18. gr.***Opinberar viðvaranir og tilmæli**

1. Almenna ráðið skal taka ákvörðun um það í hverju tilviki fyrir sig, eftir að hafa upplýst ráðið nægilega tímanlega svo það geti brugðist við, hvort birta skuli viðvörðun eða tilmæli opinberlega. Þrátt fyrir 3. mgr. 10. gr. gildir ákvörðunarbær meirihluti tveggja þriðju hluta atkvæða ávallt um ákvarðanir sem almenna ráðið tekur samkvæmt þessari málsgrein.

2. Ef almenna ráðið ákveður að birta viðvörðun eða tilmæli opinberlega skal það upplýsa viðtakendurna fyrirfram.

3. Viðtakendum viðvarana og tilmæla sem Evrópska kerfisáætturáðið birtir opinberlega skal einnig veittur réttur til að birta opinberlega viðbrögð sín við þeim, þ.e. skoðanir sínar og rökstuðning.

4. Ef almenna ráðið ákveður að birta ekki viðvörðun eða tilmæli opinberlega skulu viðtakendurnir og, eftir því sem við á, ráðið og eftirlitsstofnanirnar gera nauðsynlegar ráðstafanir til að vernda leynd þeirra.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI*19. gr.***Ábyrgð og kvöð um skýrslugjöf**

1. Formanni Evrópska kerfisáætturáðsins skal a.m.k. árlega, og oftast ef um útbreidda fjárhagslega erfiðleika er að ræða, boðið í árlegan fyrirspurnartíma á Evrópuþinginu, við útgáfu ársskýrslu Evrópska kerfisáætturáðsins til Evrópuþingsins og ráðsins. Þann fyrirspurnartíma skal halda aðskilið frá peningamálaumræðu Evrópuþingsins og forseta Seðlabanka Evrópu.

2. Í ársskýrslunni sem um getur í 1. mgr. skulu vera upplýsingar sem almenna ráðið ákveður að birta opinberlega í samræmi við 18. gr. Sú ársskýrsla skal vera tiltæk almenningi.

3. Evrópska kerfisáætturáðið skal einnig athuga tiltekin málefni að ósk Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar.

4. Evrópuþingið getur farið þess á leit við formann Evrópska kerfisáætturáðsins að hann sé viðstaddur fyrirspurnartíma lögbærra nefnda Evrópuþingsins.

5. Formaður Evrópska kerfisáhætturáðsins skal halda munnlegar trúnaðarviðræður fyrir luktum dyrum við formann og varaformenn nefndar Evrópuþingsins um efnahags- og peningamál, a.m.k. tvisvar á ári og oftár ef við á, um viðvarandi starfsemi Evrópska kerfisáhætturáðsins. Gera skal samning milli Evrópuþingsins og Evrópska kerfisáhætturáðsins um ítarlegt fyrirkomulag varðandi skipulagningu þessara funda, með það í huga að tryggja fullan trúnað í samræmi við 8. gr. Evrópska kerfisáhætturáðið skal leggja fram afrit af samningnum til ráðsins.

20. gr.

Endurskoðun

Eigi síðar en 17. desember 2013 skulu Evrópuþingið og ráðið fara yfir þessa reglugerð á grundvelli skýrslu framkvæmda-

stjórnarinnar og, að fengnu áliti Seðlabanka Evrópu og eftirlitsstofnananna, ákvarða hvort þörf sé á að endurskoða markmið og skipulag Evrópska kerfisáhætturáðsins.

Þau skulu einkum endurskoða fyrirkomulag við tilnefningu eða kosningu á formanni Evrópska kerfisáhætturáðsins.

21. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg, 24. nóvember 2010.

Fyrir Evrópuþingið,

forseti.

J. BUZEK

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

O. CHASTEL